

[Margrete Auken]

Jeg havde nærmest fornemmelsen af, at hun ikke kunne lide cyklister, men det var da også den eneste ordfører, hvor det ligesom faldt mig ind: her er en, som decideret ikke kan lide os, og som egentlig synes, det var bedst, at vi holdt os væk. Det er selvfølgelig det sikreste, det er klart, for så bliver de ikke kørt over, svarende til, at man skal holde tilbage for bilisternes højresving. Det svarer også til ministerens bemærkning om, at motorvejene er redningen for cyklisterne, og de steder, hvor vi ikke kan lave motorveje, holder cyklisterne sig også væk, så får vi ingen problemer, så bliver vi ikke kørt ned.

Jimmy Stahr (S):

Jeg synes, det er rigtigt, at vi mange gange under denne debat er kommet til at snakke om, at det i høj grad også er et stykke psykologisk arbejde, det, jeg talte om med hensigtserklæringer, altså hvor vi ikke kan måle 1,5 m, selve det at lære folk at overhale bredt, og jeg er lige ved nu at tage mit gamle forslag op, som jeg fyrede af engang ved en anden lejlighed, om, at alle bilister skulle have f.eks. tre timers cykelkørsel, før de kan få deres kørekort overhovedet; da skal de have prøvet disse ting, at blive overhalet osv. Det var egentlig et ganske fornuftigt forslag, jeg kom med dér, tror jeg efterhånden, så det kunne være, vi skulle tage det op, nu der er åbnet for færdselsloven.

Så indrømmede jeg i starten, at jeg havde lidt svært ved at høre, hvor ministeren var henne i denne sag. Nu må jeg indrømme over for forslagsstillerne, at jeg også er begyndt at tvivle på min egen evne til at finde ud af, hvad det egentlig er, jeg siger. Jeg er i hvert fald meget spændt på at læse referatet af det, jeg sagde. Jeg tror ikke, jeg sagde noget om sikkerhed og hastighed, det tror jeg ikke jeg kunne finde på, men hvis jeg har sagt det, beklager jeg det under alle omstændigheder, så lad mig gøre det for en sikkerheds skyld. Men jeg glæder mig nu til at se i referatet, hvornår jeg har sagt noget om det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagenes overgang til anden (for forslagene til folketingsbeslutnings vedkommende anden (sidste)) behandling

vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at forslagene henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 102:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Forbud mod anonyme vidner).

Af Leif Hermann (SF) og Lenger (VS) m.fl.

(Fremsat 11/12 84).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Forslaget går ud på, at retsplejeloven skal ændres, sådan at den tiltalte uanset de konkrete forhold i sagen altid får et ubetinget krav på at blive gjort bekendt med identiteten af personer, der afgiver forklaring under sagen.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at det er fremsat på baggrund af en dom, som højesteret afsagde den 2. december 1983. I den sag har højesteret på grundlag af de gældende regler i retsplejeloven fundet, at der – og man må vel sige ganske undtagelsesvis – er mulighed for i en straffesag at hemmeligholde et vidnes identitet for den tiltalte. Jeg synes, det er meget vigtigt, at vi gør os klart, hvad der egentlig blev fastslået ved højesteretsdommen.

I den pågældende sag var der rejst tiltale mod en person for bl.a. salg af mindst 1 kg heroin, bordelvirksomhed og tyveri. Under sagen ønskede anklageren som vidner at føre to personer, hvis sikkerhed måtte antages at være i alvorlig fare, såfremt tiltalte blev gjort bekendt med deres identitet. Efter de oplysninger, der forelå, var der en særdeles konkret begrundet frygt for vidnernes sikkerhed.

Jeg vil i den forbindelse gerne fremhæve, at de pågældende vidner efter retsplejelovens almindelige regel i § 171, stk. 2, nr. 1, som udgangspunkt ville være fritaget for at afgive